

her i Thinget. Jeg har paastjønnet, at netop disse Mænd, der have en saa høi Stjerne blandt de forskjellige Partier, have vidst at begrænse sig i det hele Spørgsmaal saaledes, som de have, at de ikke have kastet en Brand ud i Befolkningen, og at de ikke have søgt at fremdrage Skyggesiderne ved Administrationen, hvilke man dog kun kan antyde og ane, naar man ikke kan føre det fulde Beviis for dem. Det er netop det fulde Beviis for, at Administrationen ikke er, som den burde være, det fulde Beviis for, at det er nødvendigt at gjøre Forandring deri, det er netop deri at Hensigten med Nedsættelsen af denne Commission ligger. Jeg maa sige, at de ærede Forslagsstillere stode navnlig igaar for mig overfor den Fremførd, som vistest dem fra den høitærede Finansminister's Side, med Palmer i Hænderne og jeg tvivlede ikke paa, at deres Forslag idetmindste skulde gaae til anden Behandling, og at det der vilde finde den modne Overveielse og rolige, befindige Behandling, som jeg var overbevist om, at denne Sag fortjente. Jeg tvivler ikke om, at det ogsaa vil vise sig, at det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) har Ret, naar han troer, at Thinget er tilfunds med Fleerhed at nægte Forslagets Overgang til anden Behandling.

Winther: Til det, som blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, skal jeg sige endnu Et. Det ærede Medlem udtalte, at naar denne Sag var gaaet til anden Behandling, vilde den blive underkastet en omhyggelig Overveielse ikke blot af Forslagsstillerne, men ogsaa i Forbindelse med dem af andre ærede Medlemmer af Thinget. Jeg vil dertil sige, at, efterat Regjeringen har viist, at den ønsker at komme til en heldig Løsning af Sagen, vil det efter min Mening være det Rigtigste, at man ogsaa forsøger paa at overveie Sagen idetmindste med det Regjeringsmedlem, som har villet bringe Sagen til en efter hans Mening heldig Ende her i Salen.

Jeg vil dernæst med Hensyn til Spørgsmaalet om det Rigtige eller Urigtige i, at Sagen gaaer til anden Behandling, bemærke Følgende: Hvorledes er det, at denne Sag er kommen til at ligge for? Der har været nedsat et Udvalg af 11 Medlemmer; de 6 af disse have, nagtet al anvendt Flid, ikke seet sig istand til at faae det rigtige Syn paa denne Sag, navnlig med Hensyn til, hvorvidt det maatte være muligt at komme ind paa et nyt Grundlag, der kunde hidføre en mere billig og let Statsstyrelse. Nu spørger jeg da: Troer man her i Thinget, at disse Mænd have gjort denne Hensigt uden at have følt, at det baade var et Ansvar for dem at gjøre dette Forslag og tillige at afgive en Betænkning, med Hensyn til hvilken de selv havde en Erkjendelse af, at de ikke havde den fulde Indsigt, som maatte fordres af dem for at kunne give Thinget Raad med Hensyn til disse store, omfattende og vigtige Love? Det vilde være forunderligt og temmelig enestaaende — troer jeg —, om man vilde affærdige en Sag af den Betydning paa en saadan Maade, at man ikke vil give disse Medlemmer den fuldeste Leilighed til at faae Sagen bragt til den heldigste Afslutning ved Overveielse med Thingets øvrige Medlemmer og med Regjeringen. Jeg vil altsaa haabe, at Thinget vil lade denne Sag gaae til 2den Behandling, for at disse Overveielser kunne finde Sted, og jeg skal bemærke, at den eneste Betænknelighed, der kan have været derved, for mange Medlemmer skulde være den, at man ikke vilde stemme for en Sag, som Regjeringen betragtede som et Mistillidsvotum; men da denne Sag er bleven fremstillet af Forslagsstillerne som aldeles ikke havende nogen saadan Hensigt, og da dernæst dette votum ikke er noget endeligt, og der derimod idag fra Forslagsstillernes Side er blevet udtalt Anerkjendelse af Regjeringsmedlemmets Stilling til Sagen, saa forekommer det mig virkelig, at enhver Betænknelighed ved at lade Sagen gaae til 2den Behandling maa forsvinde. Jeg vil anbefale, at man lader dette skee, og at man